

સોળ વરસની સતી

અને

નવ વરસનો પતિ

વાચક

મગનલાલ બાપુજી ગોધરાવાળા

૧૧-૦ નાનગીરી પાત્રી પ્રતિદ્ધ કરતા

બુકસેનર જુવાલ નારણદાસ ચોકભી

મુ નડીઆદ

ભાગ ૧-૨

કીમત રૂ ૦-૧ ૬.

૨૦૭૧૪

પ્રેમી યુગલના મુખી સંસારનું સાથે પરીણામ.

નવીન સ્વાસ્થ્યને કમળે કલ્પ પન્ન છે.

આવૃત્તિ ૩.

પ્રત ૮૦૦૦.

સન ૧૯૨૩.

આ પુસ્તક ફેરી કરનારાઓને સસ્તા ભાવથી
આપવામાં આવશે.

ગૂજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૉપીરાઇટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૧૦૭૧૪ વર્ગિક

પુસ્તકનું નામ. રૂઝે પા પરચની સતી

વિષય ૩૦૬

સુચિત વિધાપીઠ ગ્રંથાલય
અમૃતસર
૧૯૭૧

શ્રીહરિ

૬-૬

સોળ વરસની સતી

અને

નવ વરસનો પાતિ

ઉર્શે

બાળલગ્નનો બળાપો

ભાગ - પહેલો

રાગ - ખારખાસી

ખરેરે સોળ વરસે, વીવા કર્યો તો હરશે;
મામાપ તો હુલાસી, મુજને અતી ઉદાસી- ૧
મારી બહાર બન આવી, સખીઓ તે જોઈ આવી;
કે કંઈ ઉમર નાની, કાઢીશ કયાં જીવાની- ૨

આ વાત સાંભળીને, પડી હું મુઝી આઈને;
ઓ ઇશ કેમ કરવું, મુંઝાઈ મારે મરવું- ૩

મારે જીવાની તાનો, પિયુડો મારો નાનો;
માખાપે કીધું ભુંડ, સોધ્યુ ના જોડું રૂડું- ૪

હું કહેતી'તી ફળીયામાં, કે જઈશ સાસરામાં;
ત્યાં જઈને રંગ મળ્યું, પણ આવું નહોતું બણ્યું- ૫

માખાપે ઉધું કીધું, તેને કરવું મારે સીધું;
કરી હર્ષથી સામેયું, ફરી બહાર સર્વે ગયું- ૬

ગયાં સર્વે મને મેલી, હું ઘરમાં એકેલી;
વીચારમાં થઈ વેલી, છું દુઃખમાં દુખેલી- ૭

મને વાર નથી મરતાં, પણ આપઘાત કરતાં;
અવતાર સાત આવે, આ એકે પાર આવે- ૮

જેવી પ્રભુની મરજી, એ વાત એણે સરજી;
એવું મનમાં વિચારી, ખેડી જઈ અગારી- ૯

જોઈ જાન ચાલી આવે, ગોરીઓ ગીત ગાવે;
મને નયને નીર આવે, ઉઠાશી ઉપજાવે- ૧૦

ગઈ જાન સો ઉતારે, જમવા સહુ પધારે;
વિચારના વીચારે, હું રોઈ વારે વારે- ૧૧

પછીજ માંચરામાં, હું બેઠી તેની સામે;
નીરખીએ નાનું બાળ, અગે ઉઠે છે બાળ- ૧૨

હું ઉઠી જ્યારે પરણી, નવ વાત જાય વરણી;
મને અતી રે બગાપો, કેને કહું કઠાપો- ૧૩

હું બનીતી દીવાની, થઈ જન ચાલવાની;
સરવેજ રાઠ પાડે, બેસો વહુજી ગાડે- ૧૪

કે જઈને ગાડે બેઠી, પુરી ચીન્તામાં પેઠી;
હૈયું ભરઈ જાતું, કે મુજને ન રહેવાતું- ૧૫

નીરખીને માફું મુખ, સૌ કે છે શું છે દુઃખ;
પીયર છે પનાતું, વળી સારુ છે સેતું- ૧૬

લાબું જવામ દેતાં, ઉપડે ન જીભ કેતાં;
ખીનાં શું જાણે મરે, હું ક્યાં જઈ ઉગારે- ૧૭

હું એને નથી રાતી, પણ કંઈ સામું જોતી;
અરેરે નાનું બાળ, હજી વહે છે લાળ- ૧૮

અરે આનામાં શું છે, એ સંગ માણવું છે;
કેવાં નશીબ બળીયાં, આશા થયાના પડીયાં- ૧૯

રસ્તે આવું છું રાતી, એમ સાસરામાં પોતી;
નંદીઓ મારી સાથે, મુને આવી એક હાથે- ૨૦

વહુ હવેલી જુઓ તો, ઠાલાંજ શું રૂવો છો;
પઠંસા અહીં છે પુરા, વધેલવ નથી અધુરા- ૨૧

કેવા દીસે કબાટ, ખાસા પડેલા ખાટ;
વિવિધ નવ રંગ, જુઓ પહયા પલંગ- ૨૨

જોઈને આવું સુખ, વીસારી મેલો દુઃખ;
શા માટે રે રડો છો, કાંઈ અમને કહો છે.- ૨૩

એવું જ કીધું જ્યારે, કેતી હતી હું ત્યારે;
શરમાણી જુખ ચીતે, કહેવું ન એવી રીતે- ૨૪

આ દુઃખ કયાં બતાવું, કેને કહુંજ આવું;
પણ જાણ્યું મનઠામાં છે આગ તનઠામાં- ૨૫

બળી માળ ને હવેલી, ભલે બળી જાય વેલી;
મને સાસરું છે સુળી, પછત્રામાં મુક પુળી- ૨૬

જોઈને આ કબાટ, મુને થાય છે ઉચાટ;
તારી ખાટય નાખ જુલો, મને દુઃખ આવી પુલો- ૨૭

વિવિધ આ પલંગ, જોતાં નથી ઉમંગ;
તારો ભાઈ નાનો બાળ, દેખી ઉઠે છે આગ- ૨૮

પણ મન માન્યો સ્વામી, હે દુષ્ટવ હું ન પામી;
મેં વરત નહીં કરેલા, બહુ પાપ તો ભરેલા- ૨૯

પછી નણ્ણી મારી ખોલી, વહુ જાવ ખાર ખોલી;
જઈ સુઈ તો રહોને, ઉઠાસી સુકી દોને— ૩૦

હું ગઈ ત્યાં ઉમંગે, પોઠયા પિયુ પલંગે;
જઈ ગોઠડું મેં તાણ્યું, પિયુડે મારે જાણ્યું—૩૧
સામી ઉલેલી જોઈ, શું ચુઠ આવી કોઈ;
મને જાણી એણે ભુત, ઠયું જ એણે તુ— ૩૨

તેણે તતં રાઠ પાડી, તું તો દોઠ મારી માડી;
કે વોય મારા આપ, આ ઠયાંથી જાણ્યું પાપ—૩૩
હું ખોલું થોડી થોડી, નણ્ણીજ મારી દોડી;
મારા જાઈને આ મારે, કોઈ આવો જાની વારે—૩૪

પોતેજ મોટી થઈ છે, એની બુધ્ધી ફરી ગઈ છે;
એમ ખાર વાત થાયે, માફ દીલ બહુ મુંઝાયે—૩૫
ઓ ઇશ કેમ થાયે, અહીં લાજ મારી જાયે;
શરીર માફ ધુજે, વીચાર તો ન સુજે— ૩૬

બલે થાય જે થવાનું, કરી કાઠયું મેં ખાવાનું;
પીયસ્વી જે લાવેલી, દીધું પલંગ મેલી— ૩૭

વસ્તુ ખાવાની ઝાઝી, તે દેખી થયો રાજ;
એમ કહીને મેં અખાઠ્યું, હવે રાઠ નહીં જ પાડું—૩૮

ખાતાં ખાતાં તે બોલ્યો, તમે કોણ છો તે બોલો;
તું શીદ આંહી આવી, તે દે મને બતાવી- ૮૬

રે શો જવાબ દેવો, કાંઈ ન જાણે એવો;
અરેરે ! છેક નાનો, બહુ વારે રહ્યો છાનો- ૮૭

વીચાર ઠીક કીધો, જવાબ ઠીક લીધો;
કહ્યું મેં વીચારી, હું નારી છું તમારી- ૮૮

હું આવી છું ઉમંગે, સુવા તમારી અંગે;
રમીને ફડે રંગે, પ્યારા પિયુ ઉમંગે- ૮૯

તું શું રમત લાવી, તે દે મને બતાવી;
તું આવી ફાસલાવા, પેંડા પુરા દે ખાવા- ૯૦

રમતની નથી ખાત્રી, તમે ખાત્રો મારા સ્વામી;
બહુ પ્યારથી જણાવ્યું, રમત ફરી ગણાવું- ૯૧

સોળ સોળટાંને પાસા, રમવા કયાં છે ખાસા;
ચોપાટ છે આ પાસે, રમીએ આપણ સાથે- ૯૨

તેમાં જે કોઈ હારે, પ્રભુ ચઢે તેની વારે;
નાખોને હાથ સ્વામી, કાંઈ ન રાખો ખાત્રી- ૯૩

રમતાં રમતાં ફરે, ટગમગ સામું જીવે;
નીરખીને માફ મુખ, અતીશે લાગે દુઃખ- ૯૪

આવા કમોઠ સ્વામી, અક્કલ તણી છે ખામી;
એ બેઠા બેઠા રૂવે, વળી મારા સામું જીવે- ૪૮

અમજયો ન કાંઈ ખાળ, મને અંગે ઉઠી ઝાળ;
આ સાથે રે'વું વાસો, ઉઠો મુકયો નીસાસો- ૪૯

શી વાત કહુંજ બેની, લાંબી કથા જ તેની;
નથી કહીજ ભત્તી, નથી છાતીમાં સમાતી- ૫૦

તું બહુજ મારી પ્યારી, તેથી તને ઉચારી;
જો બીજે કાને જાશે, ફજેતી મારી મારશે- ૫૧

આ એક દીન ખાસો, એવો અન્યો તમાસો;
હસવું ને બીજી હાણ્ય, એ વાત આવી જાણ્ય- ૫૨

સો ગયા ગામ મેલી, હું ઘરમાં એકેલી;
પીયુ ગયેલ રમવા, તે વળને આવ્યા જમવા- ૫૩

આવીને તાણ્યો છેડો, મુકયો ન મારો કેડો;
તું આપ મને ખાવા, નહીં તો ન દર્શા જાવા- ૫૪

પ્રાણાણ આવ્યો માંગવાને, હું લાગી લાગવાને;
આવી ઉભો ફળીમાં, કે બાઈ તું તો ગ્રીમાં- ૫૫

હું બીને નથી જાતી, પણ ખુબ શરમાતી;
માગે પિયુડા ખાવા, દે તો હઉંજ જાવા— ૫૬

મુકાબ્યો મેં તો છેડા, તોયે ન મુક્યો કેડા;
એ રાઠ પાડી રૂવે, બ્રાહ્મણ ઉભો જોવે— ૫૭

બ્રાહ્મણ વચન કે ખાવાં, એને આપો બેન ખાવા;
બાળકની હઠ એવી, પણ માની હઠ કેવી— ૫૮

બ્રાહ્મણની ઘુણી વાણી, મુક્યો નીસાસો તાણી;
હું શું દઉં જવાબ, એ છોડીને છે બાપ— ૫૯

શરમાણી મનમાં તો, આપી કયો મેં જાતો;
આશીર્વા આપે આવી, લખ્યું હશે જે ભાવી— ૬૦

આવા બને તમાસા, તેથી નાખું નીસાસા;
તુજ પાસ વાત થાય, બીજે તે કયાં કહેવાય— ૬૧

મગનની ઘુણી વાણી, તમે સમજો સૌ બ્રાહ્મી;
અપુણ્ય રહેશે વાત, કહેવાસે બીજે ભાગ— ૬૨

ભાગ - બીજો

રાગ આરભાસી

નણુંદીની સાથે રડું છું, દુઃખોમાં ડુબી જઈ છું;
સંસાર ચીત્ત છોડી, પ્રભુમાં ચીત્ત ભેડી- ૧૩

વળી મનમાં વિચારૂં, ઠરવાનું નથી ખારૂં;
વીરહની અઠળામણુ; હું કયાં જઈને ઠાહું- ૧૪

પ્રીતમનું દુઃખ ભારી, પ્રભુ ચઢજો મારી વારી;
સ્વામી છે મારો છોટો, માટે કરી દો મોટો- ૧૫
એમ કહીને રોઉં, પ્રીતમના સામું ભેઉં;
ઉલો તો ખાની પાસે, તે દેખી મુને નાસે- ૧૬

વળી દેખી તેના ચાળા, મારા મન બળે લાળા;
એ વાત ઉર વિચારી, પકડીતી વીધ ઝારી- ૧૭
આમાં વાંક નથી મારો, મુજ પીતા હત્યારો;
ચીકરી કનેડે આપી હાથે બન્યો છે પાપી- ૧૮

માતાના મન સાંધી, તો નાંખી મને આંધી;
નાના પતિની સાથ, ઝલાવ્યો મારો હાથ— ૬૬

પતીને સમજાવ્યો, તોય લાનમાં ન આવ્યો;
મને બા કહી બોલાવે, મારી પુઠળે તે આવે— ૭૦

સખી તું દૂર થાને, ઘરમાંથી બહાર જાને;
વળી મુણી મારી વાતે, કરવા દે આપઘાતે— ૭૧

મને દુઃખ પડે છે બહુએ, હું કયાં જઈને કહુએ;
પતી તણા વીયોગ, શી રીતે હવે સહીએ— ૭૨

માટે સખી જો મારી, બંધ કરને તું બારી;
સંસારથી જવાની, આવી છે મારી વારી— ૭૩

મુજ માતા પીતા જોવાં, દુનીઆમાં જોવા જોવાં;
ધુપેલા દેવ પુણ, ફરી સાગી લેવા જોવાં— ૭૪

કહરત અપાર મુખી, માટે આવી તું ઉભી;
પણ પ્રાણનાથ મારા, છે મુજને તારનારા— ૭૫

આવો ને મારા સ્વામી, રાજો જરા ન ખામી;
દુઃખી છે દીન દારા, દીલદાર ચાર મારા— ૭૬

તારા ફેાટા જ્યારે દેખું, ત્યારે વાત એમ પેખું;
 એ વાલા આવો પાસે, પુરાને મનની આશે- ૭૭
 મને શીઠ આમ બાળો, આવીને હવે ઠારો;
 મારાં મરજો માને બાપે, મેં શું કર્યાં ત્યાં પાપે-૭૮
 વળી પરણી માયાં કાખ્યાં, નવ સુખ મને આખ્યાં;
 મારા સુખના સમયે, તેં દુઃખ મારાં માખ્યાં- ૭૯
 ઉંચી છે તારી મેડી, કુળવાન તારી પેડી;
 તે સવેં અહીંયાં રહેશે, નવ દુઃખ માફ દેશે- ૮૦
 સરવે વાતે સુખી, પણ એક વાતે બુખી;
 તે મન માફ જાણે, પીયુ દયા ન આણે- ૮૧
 એમ કહીને બાર બેડી, પછીથી ઘરમાં પેડી;
 પાણીલાં ભરવા કાળે, પ્રીતમ મળ્યા ત્યાં આળે-૮૨
 મેં હાથ તેનો ઝાલ્યો, પણ તે જરી ન હાલ્યો;
 ઉપરથી જુમ પાડી, મારી આબરૂ બગાડી- ૮૩
 તેથી હું ગભરાણી, ખુણે જઈ છુપાણી;
 સામુદ્રી મારી પાશે, અરેરે કેમ યાશે- ૮૪

જાણ્યું તું જઈ જશીશું, નીજ સાથમાં રમીશું;
ત્યાં જઈને સુખ માણ્યું, તે દોકે સવેં જાણ્યું- ૮૫

પુણ્યામાં બેસી રાઉં, ફરી આવી અવળી જોઉં;
વીધીએ લખેલું દુઃખ, તો ક્યાંથી મળે સુખ- ૮૬

પછી મનમાં મુંઝાડ, શી રીતે બહાર જાઉં;
જો આજ નહીં જવાયે, સાસુદી ગુસ્સે થાયે- ૮૭

ફરી ફરી વીચાર, નીકળી હું તો બહાર;
તેવામાં નણ્ણદી બોલી, મારા ભાઈને શું મારે- ૮૮

વળી સુણી તેની વાણી, હું બહુ થઈ દીવાની;
સઉ વાત મનમાં લાવું, પણ કોને કહું હું આવું- ૮૯

પીએર રહિને મેં તો, અધીક સુખ માણ્યું;
સાસરીએ પડશે દુઃખ, મેં તેવું નોતું જાણ્યું- ૯૦

વળી ગમતું નથી આવું, અરે શરીરે નાવું;
મને ઉંઘ નવ આવે, ઉઠાસી ઉપજાયે- ૯૧

નીંદા દેવીને તાબે, પ્રીતમ તોં થયાતા;
મારા મનના ઉમળકા, સુજ મનમાં રહ્યાતા- ૯૨

પછી હું જઈને યોદ્ધી, દરસન દીયોને સ્વામી;
 પઠદો દીયોને યોદ્ધી, નવ રાખો જરી ખામી- ૬૩
 તોયે ન સાસુ જુએ, પડયો પડયો તે રૂએ;
 તે દેખી હું ઠરું છું, નીજ સાથમાં રહું છું- ૬૪
 દીલ માંહી દુઃખ સાલે, હીંમત કોઈ ન આલે;
 મૂર્છા ખઈ પડતી, દીન રાત રહું હું રહતી- ૬૫
 મરજો કુટુંબ કમીલો, મરજો ભાઈ છપીલો;
 ઉદર પોતાનું ભરવા, તે પડયો વચ્ચે નડવા- ૬૬
 પુત્રનું ભલું કરવા, માળાપ પઠયાં આડે;
 પોતાનું ભલું કરવા, દીકરીને નાંખી ખાડે- ૬૭
 આ જગતમાં હોમોને, કો નથી તારનારો;
 જો પ્રભુ આવ વારે, આવ્યો છે તારો વારો- ૬૮
 માળાપે જન્મ આપી, મને દુઃખમાં છે નાંખી;
 સાસુ અને નણંદના, દુકારા રહી છું સાંખી- ૬૯
 ખમી હમારી વાતો, નણંદીને જ્યારે કીધી;
 ત્યારે ઉધરથી ગાળો, બે ચાર મુને કીધી- ૧૦૦

કક્ક છે પ્રભુજી મારો, શું જીવગીને બાળો;
કા રીતે હું ન ફાવી, તેં મુજને છે તાવી- ૧૦૧

માટે બતાવો રસ્તો, આવે પીયુજી હસ્તો;
સૌ દુઃખ માફ તારી, મુજને લીએ ઉગારી- ૧૦૨

દારીર સૌ સુકાઈ, જોખું થયું છે ખાલી;
તાકાત ન રહીરે, વીના મોતથી મરીરે- ૧૦૩

વળી નીશાળે જાતો, લેઈ રેવડી તે ખાતો;
તે ઘેર આવી કહેતો, મારે છે મુજને મેહેતો- ૧૦૪

આ બોલ સાંભળીને, ઘણી હું મનમાં લાગું;
જરી જો વચ્ચમાં બોલું, રે હાઠકું ન સાચું- ૧૦૫

સાસરીએ સાત માસ, રહી હતી હું જ્યારે;
માખાપે મન વીચારી, આણુ કીધું ત્યારે- ૧૦૬

પીયરમાં જઈને લોજઈ, હતી જે શાણી;
સાસરીઆ કેરા દુઃખની, વાતો કહી મેં છાની- ૧૦૭

લોજઈ હતી જે ઠાહી, સમજીને આવી આંહી;
મુજને શીખામણુ દેવા, તે વાત બેઠી કેવા- ૧૦૮

સતિ મીરાંના દુઃખનો, ચીતાર તેને કીધો;
ખળેલા મારા જીવને, દીલાસો તેણે કીધો— ૧૦૬

ખીજે ચીતારે તેણે, દયમંતીને દેખાડી;
મારા હૃદયને એવી, ધીજની છાપ પાડી— ૧૧૦

દયમંતી સતી શાણી, પ્રિતમે વન આણી;
તોયે તે નવ છોડે, સ્વામીની સંગ દોડે— ૧૧૧

માટે એ ખેન મારી, હીંમત શું તું હારી;
આ દુઃખ શું તું માને, કયાં ગઈ છે તારી સાને—૧૧૨

એમ કહી લોખંધ, મુને હીંમત ઘણેરી આલી;
રહતી મુને ભોળને, નીજ ખાથમાં તો ઘાલી— ૧૧૩

લોખંધ હપકો દીએ, મુજ મન બહુ ખીએ;
પસ્તાઈને શું કરશે, મુંઝાઈ રોજ મરશે— ૧૧૪

દયમંતી જીએને, પતિની સંગ ગઈતી;
અરે અથાં વસી છતાં, નિજ સાથમાં તે રહીતી—૧૧૫

નળરાય તેહને તો, મુકીને ગયો નાસી;
 પણ સતિ સુખ માણી, શોધી રહીતી ખાસી- ૧૧૬
 કરતી હજારો વ્રત તે, શીઠને ગયાં ઘોવાઈ;
 એ સર્વે ઇશ જાણે, તુજ કર્મની નવાઈ- ૧૧૭
 જેનો અપાર મહીમા, મોટો રહ્યો છવાઈ;
 કુલટાઓ સુખ માણે, તુજ કર્મની નવાઈ- ૧૧૮
 દીકરીને દુઃખ શું છે, તે તો કોઈ ન જાણે;
 ગૃહસ્થો થવા તણા, તે વીચારો ઉર આણે- ૧૧૯
 હવે ઓ બેન મારી, કહું છું કયા હું સારી;
 છે સર્વે વાતે સુખ, પ્રીતમ ભારી દુઃખ- ૧૨૦
 મગન તો પુછે છે, શી રીતે તો રહેશે;
 બાકી રહેલું એનું, ત્રીજા ભાગમાંહી કહેશે- ૧૨૧

ઉમરેડ ભટવાડી પોળને નાકે આવેલા સરસ્વતી પ્રી. પ્રેસમાં રતીલાલ
 બાળકૃષ્ણ ત્રીવેદીએ છાપી. અને બુકસેલર જહુલાલ નારણદાસે
 નડીયાદમાં સ્વામીનારાયણના મંદીર આગળથી પ્રસાદ કરી.

❧ વેપારીઓને માટે ❧

મોટો નફો. ટુંકી મુંડી. સસ્તા ભાવ. ઉદાર શરતો.

અષ્ટિય ગરબા યાને સ્વરાત્મ્ય ગર્જના ...	રૂ. ૦-૨-૦
મુંબાઇની ચોકાણી ભાગ ૧-૨-૩ ...	રૂ. ૦-૩-૦
સોળ વરસની સતી-ભાગ (૧-૨) (૩-૪) (૫-૬)	રૂ. ૦-૪-૬
અહાદેવીની અડાઇ ભાગ ૧-૨ ...	રૂ. ૮-૨-૦
વર્તમાન કાળનો ઇન્સપેક્ટર (લેખક-રાવ કવિ)	રૂ. ૦-૧-૦
જસમા ઓડણુ અને સતી સાવીત્રી ...	રૂ. ૦-૧-૦
સંગીત શરીકળા સચીત્ર વાર્તા ...	રૂ. ૦-૬-૦
ગામડીઓ ગમ્માર ...	રૂ. ૦-૪-૦
ચતુરસીંહ ઠગારો ભાગ ૧ થી ૪) ...	રૂ. ૦-૧૨-૦
કળિનો કેર ...	રૂ. ૦-૧-૦
મહાભારત—અઢારે પર્વ—સુંદર ચીત્રોવાળું...	રૂ. ૩-૦-૦

એ શીવાય તમામ જાતનાં પુસ્તકો હમારી પાસે મળી શકશે.

વેપારીઓને સાફ કમીશન આપવામાં આવે છે.

જવાબ માટે રીપલાઇ કાર્ડ લખવું.

બુકસેલર—

જહુલાલ નારાયણદાસ. મુ. નડીઆલ

અન્નપૂર્ણા અને પવિત્ર પ્યાર.

ચાર સુંદર ફોટોગ્રાફીક રંગ-બેરંગી ચીત્રો ઉપરાંત આર્ટ-ફ્રેન્સી પુઠા ઉપર સુંદર બે ફોટાથી સુશોભીત કરેલી નેતિક ધાર્મિક અને સામાજિક વિષયો દર્શાવતી સંપૂર્ણ નવલકથા જરૂર ખરીદ કરો. સ્ત્રીનું સતિત્વ, પતિનો પ્રેમ, કામાંધનાં કૃત્યો, જાલી સસરાનો જીલમ, વિગેરે રસમય વિષયો વાંચનારને આનંદમાં ગુલતાન બનાવે છે. અસલ કીંમત રૂ. ૧૫૫. આવજી રુદ્ધ પુનમ સુધીમાં ખરીદ કરનારને ફક્ત રૂ. ૧) લઈ આપવામાં આવશે તે ઉપરાંત (૧) વર્તમાનકાળનો ઇન્સપેક્ટર (૨) ચઢાદેવીની ચઢ (૩) જસમા ઓડણ એ ત્રણ પુસ્તકો મફત આપવામાં આવશે પોસ્ટેજ જુદું. જવાબ માટે રીપ્લાઈ કાઢ લખવું.

તુરત લખો—

બુકસેલર જહુલાલ નારણદાસ,

૬૦ સ્વામી નારાયણના મંદીર પાસે,

અ. નદીઆ

આ દાખલ 'મહેશ' પ્રીન્ટીંગ પ્રેસ, (ગાયવાડી, ગીરગામ રોડ, મુઅમ્-૪) માં ગુણવંતલાલ છોટાલાલ દેસાઈએ જામ્યું છે.

